

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **P. K.**, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. PV 2003-1824/43502(2009/ÚPV ze dne 4. 12. 2009,

T a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podáním ze dne 8. 2. 2010 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. PV 2003-1824/43502(2009/ÚPV ze dne 4. 12. 2009, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 1. 7. 2009 o zrušení patentu č. 299791 o názvu „Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu“, přihlášeného pod sp. zn. PV 2003-1824.

Dne 15. 10. 2008 byl udělen patent č. 299791 o názvu „Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu“, jehož majitelem je P. K., Adamov, s právem přednosti ze dne 30. 6. 2003, se čtyřmi patentovými nároky v následujícím znění:

„1. Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu, obsahující mikroprocesor (A) sázkového terminálu a modul (B) napájení a datového zabezpečení, jenž zahrnuje blok (2) přepětí ochrany propojený se zdrojem (1) napětí a záložním zdrojem (3) napětí a dále blok (4) přenosu dat propojený přes komunikační síť (5) s centrálou (6) sázkové společnosti, vyznačující se tím, že alespoň jedno uživatelské rozhraní (C), zahrnující datový displej (7) a zařízení (8) pro zadávání dat, je propojeno s mikroprocesorem (A) samoobslužného sázkového terminálu, přičemž uživatelské rozhraní (C) tvoří samostatnou část samoobslužného sázkového terminálu.

2. Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu podle nároku 1, vyznačující se tím, že uživatelské rozhraní (C) dále obsahuje čtečku, a/nebo zapisovač (9) elektronických karet, zařízení (10) pro příjem, a/nebo výdej hotovosti a zařízení (11) pro vystavení dokladu, které jsou připojeny k mikroprocesoru (A) sázkového terminálu.

3. Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu podle kteréhokoliv z předcházejících nároků, vyznačující se tím, že k mikroprocesoru (A) sázkového terminálu je dále připojen modul (D) periferních zařízení a modul (E) obsluhy, který obsahuje čtečku, a/nebo zapisovač (9) elektronických karet, datový displej (7), zařízení (8) pro zadávání dat, zařízení (13) pro tisk z datových sestav a zařízení pro vystavení dokladu (11).

4. Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu podle nároku 1, vyznačující se tím, že uživatelské rozhraní (C) tvoří počítač (G) s mikroprocesorem (F), který dále obsahuje datový displej (7) a zařízení (8) pro zadávání dat, přičemž je propojen s mikroprocesorem (A) sázkového terminálu.“

Návrhem doručeným Úřadu dne 27. 2. 2009 se navrhovatel, společnost PATENTSERVIS Praha a.s., Praha, domáhal zrušení tohoto patentu s odůvodněním, že jeho předmět nesplňoval v době přihlášení podmínky pro udělení patentu, neboť vzhledem k obsahu namítaných dokumentů nebyl nový, resp. nebyl výsledkem vynálezecké činnosti, ve smyslu ustanovení § 5 a 6 zákona č. 527/1990 Sb. o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů. Jako důkazní prostředky navrhovatel v návrhu na zrušení předložil následující dokumenty:

- D1: US patent 6783456, zveřejněný dne 19. 6. 2003,
- D2: patentovou přihlášku EP 1199690 zveřejněnou dne 24. 4. 2002 a
- D3: mezinárodní patentovou přihlášku WO 0067215 zveřejněnou dne 9. 11. 2000.

Majitel patentu společně s vyjádřením k návrhu na zrušení napadeného patentu předložil znalecký posudek č. 80-5/2009 Ing. D. M. a v doplnění vyjádření k návrhu na zrušení předložil kopii znaleckého posudku č. 51/07/2004 Ing. L. K., CSc. a překlad části korespondence, zaslané Evropskému patentovému úřadu, týkající se evropské patentové přihlášky EP 1817754.

Dne 1. 7. 2009 vydal Úřad podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 527/1990 Sb. rozhodnutí o zrušení napadeného patentu s tím, že uspořádání systému podle prvního nezávislého patentového nároku vyplývá pro odborníka z namítaného stavu techniky zřejmým způsobem, tudíž tento patentový nárok není výsledkem vynálezecké činnosti, přičemž tuto podmínku patentovatelnosti nesplňují ani závislé patentové nároky 2 až 4. Patent č. 299791

tedy v době podání předmětné přihlášky vynálezu nesplňoval všechny podmínky nutné pro udělení patentu, zakotvené v ustanovení § 3 odst. 1 téhož zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal majitel napadeného patentu v zákonem stanovené lhůtě rozklad, který byl posléze zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím.

Majitel patentu v podaném rozkladu žádal alternativně o zachování patentu v rozsahu původního závislého čtvrtého patentového nároku, upraveného do následujícího znění:

„Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu, obsahující mikroprocesor (A) sázkového terminálu a modul (B) napájení a datového zabezpečení, jenž zahrnuje blok (2) přepěťové ochrany propojený se zdrojem (1) napětí a záložním zdrojem (3) napětí a dále blok (4) přenosu dat propojený přes komunikační síť (5) s centrálou (6) sázkové společnosti, kde alespoň jedno uživatelské rozhraní (C), zahrnující datový displej (7) a zařízení (8) pro zadávání dat, je propojeno s mikroprocesorem (A) samoobslužného sázkového terminálu, přičemž uživatelské rozhraní (C) tvoří samostatnou část samoobslužného sázkového terminálu, se vyznačuje tím, že uživatelské rozhraní (C) tvoří počítač (G) s mikroprocesorem (F), který dále obsahuje datový displej (7) a zařízení (8) pro zadávání dat, přičemž počítač (G) je propojen s mikroprocesorem (A) sázkového terminálu.“

Navrhovatel tento návrh majitele patentu na novou formulaci čtvrtého patentového nároku, spojenou se zrušením závislosti na prvním nároku a z ní vyplývající podstatnou změnou rozsahu ochrany, odmítnul s tím, že navrhovaná úprava v předmětné přihlášce vynálezu obsažena není, přičemž jakékoliv úpravy představující změnu nároků zákon v této fázi řízení nepřipouští. Navrhovatel setrval na stanovisku, že předmět patentu č. 299791 tak, jak je vymezen v patentových nárocích, nebyl vynálezem ve smyslu platných právních předpisů.

Žalovaný správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí mj. konstatoval, že namítané dokumenty D1, D2 a D3 byly zveřejněny přede dnem práva přednosti napadeného patentu, a představují tedy relevantní stav techniky.

Namítaný dokument D1 popisuje způsob a systém pro interaktivní provozování her loterijního typu s předvídatelným poměrem vsazených částek a proplacených výher. Systém zahrnuje množinu hracích terminálů zapojených v komunikaci s centrálním ovladačem, který je výhodně za účelem sledování průběhu hry a kontroly hardwaru opatřen pracovní stanicí obsluhy. Schematické uspořádání systému centrálního ovladače s třemi hracími terminály je znázorněno na obr. 1 tohoto namítaného dokumentu. Obr. 8 znázorňuje uspořádání systému včetně dalších prostředků, jimiž je opatřen hrací terminál systému pro situaci, kdy je provozován nikoliv způsobem podle tohoto namítaného dokumentu, ale pro známé hry typu forbes, poker, blackjack, keno, bingo a jiné. Obr. 10 znázorňuje blokové schéma včetně hlavního počítače systému, který je určen pro řízení systému a správu všech probíhajících her na více centrálních ovladačích, propojených s hlavním počítačem komunikační sítí. Komunikaci zajišťují na straně hlavního počítače systému hlavní síťový ovladač a na straně jednotlivých centrálních ovladačů síťové ovladače, přičemž dle popisu namítaného dokumentu v prvním a druhém odstavci sloupce 7 se jedná o vysokorychlostní zabezpečené modemy.

Namítaný dokument D2 se týká způsobu přenosu dat mezi herním centrem a hráčem u vzdáleného hracího terminálu prostřednictvím globální počítačové sítě, zejména prostřednictvím internetu. Zapojení pro uvedený způsob přenosu herních dat zahrnuje mikroprocesor vzdáleného počítače s monitorem, klávesnicí, popřípadě myší na straně hráče, přičemž mikroprocesor počítače je v interaktivní komunikaci s hlavním počítačem herny prostřednictvím webové stránky této herny. K hlavnímu počítači herny je také připojeno jedno nebo více herních zařízení typu forbes, která generují výstupní data pro přenos na webové stránky herny a generují soubory náhodných čísel. Hlavní počítač herny a jednotlivá herní zařízení jsou s výhodou v trvalé komunikaci, případně jsou umístěny na společném místě, pro provozování způsobu podle namítaného dokumentu D2 však není umístění na společném místě nutné. Schématické uspořádání a propojení jednotlivých zařízení je znázorněno na obr. 1 tohoto namítaného dokumentu.

Namítaný dokument D3 popisuje multimediální sázkový systém, jehož centrální server obsahuje prostředky pro výběr konkrétní sázkové události a řadu multimediálních sázkových terminálů pro zobrazení konkrétní sázkové události s uživatelským rozhraním, umožňujícím přijmout od hráče sázku na tuto událost. Multimediální sázkové terminály jsou v komunikaci s centrálním serverem a mohou být dále opatřeny prostředky pro výdej hotovosti, čtečkou elektronických karet atd.

Z porovnání napadeného patentu s namítanými dokumenty D1, D2 a D3 vyplývá, že žádný z nich sám o sobě nepopisuje zapojení, které by bylo shodné s uspořádáním systému samoobslužného sázkového terminálu, definovaného znaky prvního patentového nároku předmětného patentu. Rozdíl prvním patentovým nárokem chráněného uspořádání oproti namítanému stavu techniky spočívá v přítomnosti modulu (B) napájení a datového zabezpečení, zahrnujícího blok přepětové ochrany propojený se zdrojem napětí a záložním zdrojem napětí, a dále integrovaný s blokem přenosu dat. Žalovaný tedy ve shodě se stanoviskem správního orgánu prvního stupně a rovněž ve shodě se znaleckým posudkem č. 80-5/2009 Ing. D. M. dospěl k závěru, že první patentový nárok tedy nebyl ke dni práva přednosti součástí stavu techniky ve smyslu ustanovení § 5 zákona č. 527/1990 Sb., a splňuje tudíž podmínku novosti, zakotvenou v ustanovení § 3 odst. 1 téhož zákona.

Žalovaný dále zkoumal, zda je první patentový nárok výsledkem vynálezecké činnosti ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 citovaného zákona. Pro posouzení této podmínky patentovatelnosti bylo nutno nejprve zjistit, který z namítaných dokumentů představuje nejbližší stav techniky, tedy který z namítaných dokumentů s ohledem na stejný nebo podobný účel nebo vytčený problém známého stavu obsahuje nejvíce společných technických znaků.

Podle popisu napadeného patentu je účelem chráněného řešení uspořádání samoobslužného sázkového terminálu a jednoduchost při jeho interaktivní obsluze, kdy si sázející sám vytvoří, zaplatí, vytiskne a odebere svoji sázenku nebo provede jiné požadované operace na základě nabídky menu z terminálu. Jednoduchost hry a interaktivní režim zadávání sázek, v nichž nejde jen o výhru ale i o zábavu, je uváděna jako výhoda také v namítaném dokumentu D1. Tento namítaný dokument je tedy nutno v souladu se stanoviskem orgánu prvního stupně řízení pokládat za dokument nejbližšího stavu techniky.

Z namítaného dokumentu D1 a jeho popisu vyplývá, že centrální ovladač je v komunikaci s několika hracími terminály, přičemž každý z nich má displej, přijímač sázek a zařízení pro výběr a zadávání dat, například klávesnici, myš, světelné pero atd. Podle popisu

obr. 10 ve sloupci 7 tohoto namítaného dokumentu je mezi hracími terminály a centrálním ovladačem vložen síťový ovladač s vysokorychlostním modemem a ovladač banku. Centrální ovladač zahrnuje mikroprocesor, propojený rovněž s modulem obsluhy. Zapojení centrálního ovladače s hracími terminály na obr. 1 namítaného dokumentu D1 tedy odpovídá těm znakům prvního patentového nároku, které specifikují, že alespoň jedno uživatelské rozhraní (C), zahrnující datový displej (7) a zařízení (8) pro zadávání dat, je propojeno s mikroprocesorem (A) samoobslužného terminálu. V namítaném dokumentu D1 není sice explicitně uvedeno, že by displej, klávesnice a další zařízení k zadávání dat tvořily samostatnou část, avšak ze způsobu vedení hry podle tohoto namítaného dokumentu je zřejmé, že každý hrací terminál tvoří samostatné herní místo určené jedinému hráči.

V namítaném dokumentu D1 je dále popsána možnost vkládání vsazené částky jak v hotovosti, tak pomocí bankovních platebních karet, přičemž vkládání sázky pomocí bankovních karet je vzhledem k možnosti bezprostředně měnit výši sázky a reagovat tak na aktuální vývoj hry upřednostňován. Z této skutečnosti vyplývá, že systém provádí peněžní transakce, musí být tedy opatřen příslušnými zabezpečovacími prvky ochrany dat. Spojení přes komunikační síť v rámci systému podle namítaného dokumentu D1 je zajišťováno modemy, přičemž modemy na straně centrálního počítače jsou zabezpečeny. Ta část modulu (B) v prvním patentovém nároku napadeného patentu, která se týká datového zabezpečení, tedy z namítaného dokumentu D1 rovněž přímo vyplývá.

Hlavní počítač, hlavní server, popsány v namítaném dokumentu D1, který je určen pro nepřetržité on-line řízení systému a správu všech probíhajících her na více centrálních ovladačích, propojených přes komunikační síť s hlavním počítačem pomocí vysokorychlostních modemů, odpovídá centrále (6) sázkové společnosti, resp. té části prvního patentového nároku, podle které je blok (4) přenosu dat propojený přes komunikační síť (5) s centrálou (6) sázkové společnosti.

V namítaném dokumentu D1 není uvedeno, že by byl centrální ovladač opatřen vedle běžného zdroje napětí také záložním zdrojem napětí a přepět'ovou ochranou. U zařízení, které je určeno pro nepřetržitý provoz a provádí nahodile v závislosti na průběhu her peněžní operace, je opatření náhradním zdrojem energie nutností, které si je vědom v dané oblasti techniky každý odborník. Stejně žádoucí je v této oblasti techniky přepět'ová ochrana, která eliminuje možnost poškození citlivých částí zařízení napět'ovými impulsy, které se mohou v elektrické síti v důsledku různých příčin objevit.

Opatření systému samoobslužného sázkového terminálu podle napadeného patentu blokem (2) přepět'ové ochrany, propojeným se zdrojem (1) napětí a záložním zdrojem (3) napětí, je proto při znalosti namítaného dokumentu D1 výsledkem běžné činnosti odborníka, nejedná se o výsledek tvůrčího úsilí, které by bylo možno pokládat za vynálezeckou činnost ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb.

Tvrzení majitele patentu, že v namítaném dokumentu D1 je každý hrací terminál opatřen vlastním mikroprocesorem, takže v datové cestě od hracího terminálu k hlavnímu počítači systému je mikroprocesor centrálního ovladače oproti chráněnému řešení navíc, podle žalovaného je možno akceptovat toliko vzhledem k obr. 1 tohoto namítaného dokumentu. Příkladná provedení a jejich schematické uspořádání na obrázcích však představují konkrétní provedení obecnějšího řešení, popsaného v popisu a specifikovaného v patentových nárocích, v těchto částech namítaného dokumentu D1 však není přítomnost mikroprocesoru v hracích terminálech zmiňována. Je tedy na odborníkovi, aby v závislosti na

požadované funkci hracího terminálu jej opatřil uživatelským rozhraním bez mikroprocesoru nebo s mikroprocesorem, jak je znázorněno na obr. 1 tohoto namítaného dokumentu.

Jelikož první patentový nárok podmínku vynálezecké činnosti ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb. nesplňuje, žalovaný dále zkoumal, zda jsou výsledkem vynálezecké činnosti patentové nároky 2 až 4, které jsou na prvním patentovém nároku závislé, a platí tedy jen ve spojení s ním.

Podle druhého patentového nároku obsahuje uživatelské rozhraní čtečku, případně zapisovač elektronických karet, zařízení pro příjem, a/nebo výdej hotovosti a zařízení (11) pro vystavení dokladu, které jsou připojeny k mikroprocesoru (A) sázkového terminálu. V namítaném dokumentu D1 jsou stejná zařízení, kterými může být opatřen hrací terminál, zmíněna ve sloupci 5 ve spojitosti s obr. 8. Ani druhý patentový nárok napadeného patentu tedy není výsledkem vynálezecké činnosti.

Podle třetího patentového nároku je k mikroprocesoru (A) sázkového terminálu dále připojen modul (D) periferních zařízení a modul (E) obsluhy, který obsahuje čtečku, a/nebo zapisovač (9) elektronických karet, datový displej (7), zařízení (8) pro zadávání dat, zařízení (13) pro tisk z datových sestav a zařízení pro vystavení dokladu (11). V namítaném dokumentu D1 je možnost připojení pracovní stanice obsluhy za účelem kontroly zařízení systému a sledování průběhu hry uvedena ve sloupci 4 ve spojitosti s popisem obr. 1. Konkrétní zařízení pracovní stanice obsluhy nejsou v namítaném dokumentu popsána, pro odborníka je však zřejmé, že půjde zejména o zařízení jako datový displej či monitor nebo zařízení pro tisk z datových sestav a vystavení dokladu. Obsah třetího nároku proto rovněž zřejmým způsobem vyplývá z namítaného dokumentu D1 a není tudíž výsledkem vynálezecké činnosti ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb.

Pro úplnost bylo třeba ještě zhodnotit splnění podmínky vynálezecké činnosti také pro řešení, které vzhledem k závislosti třetího nároku na kterémkoliv z předcházejících nároků může spolu se znaky třetího patentového nároku zahrnovat znaky prvního i druhého nároku. K tomu odvolací orgán uvádí, že připojení dalších periférií, ať již v modulu (E) obsluhy nebo v modulu (D) periferních zařízení, odborník provede v rámci rutinní činnosti na základě požadavků konkrétního uspořádání systému sázkového terminálu. Nejedná se tedy ani v tomto případě o výsledek vynálezecké činnosti.

Podle čtvrtého patentového nároku tvoří uživatelské rozhraní (C) počítač (G) s mikroprocesorem (F), který dále obsahuje datový displej (7) a zařízení (8) pro zadávání dat, přičemž je propojen s mikroprocesorem (A) sázkového terminálu. Samoobslužný sázkový terminál podle tohoto závislého patentového nároku obsahuje tedy navíc oproti uspořádání podle prvního patentového nároku počítač s mikroprocesorem, displejem a zařízením pro zadávání dat. Jak vyplývá z již uvedeného namítaného stavu techniky, podobné uspořádání, v němž jsou hrací terminály přes centrální ovladač propojeny komunikační sítí s hlavním počítačem systému, je popsáno v namítaném dokumentu D1. Podle obr. 1 tohoto namítaného dokumentu je součástí každého hracího terminálu mikroprocesor, který je označen blokem. V popisu namítaného dokumentu však není přítomnost mikroprocesoru v hracích terminálech zmiňována, z popisu namítaného dokumentu také nevyplývá, že by hrací terminály zahrnovaly počítač.

Z namítaného dokumentu D2 je známé zapojení počítače, opatřeného monitorem a klávesnicí pro zadávání dat, popřípadě myši, který tvoří vzdálený herní terminál, přičemž

mikroprocesor počítače je prostřednictvím komunikační sítě v interaktivní komunikaci s hlavním počítačem herny. Ačkoliv u tohoto namítaného dokumentu se jedná o přímou komunikaci vzdáleného počítače s centrálou herny prostřednictvím internetu a webové stránky herny, aniž by se v datové cestě nacházel další mikroprocesor, odpovídající mikroprocesoru (A) v napadeném patentu, je pro odborníka při znalosti obou namítaných dokumentů D1 a D2 konfigurace specifikovaná ve čtvrtém patentovém nároku napadeného patentu zřejmá. Zapojení počítače jako samoobslužný sázkový terminál s příslušným uživatelským rozhraním, kdy se v datové cestě od mikroprocesoru počítače k centrále sázkové společnosti nachází mikroprocesor (A), je proto odborníkovi zřejmé. Z toho důvodu nelze uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu podle čtvrtého patentového nároku pokládat za výsledek vynálezecké činnosti.

V této souvislosti žalovaný připomněl, že v části napadeného patentu „Popis dosavadního stavu techniky“ jsou zmíněny jak komunikační sítě uzavřené, tak otevřené, například internet. V popisu napadeného patentu a v patentových nárocích je však komunikační síť uvedena obecně, takže chráněné řešení zahrnuje jak uzavřenou, tak otevřenou komunikační síť, tedy i internet.

Protože závěr o zřejmosti chráněného řešení není ve shodě se stanoviskem znaleckého posudku č. 80-5/2009 Ing. D. M., o který majitel rovněž opírá odůvodnění rozkladu, pokládal žalovaný za vhodné uvést následující zjištění.

Znalecký posudek č. 80-5/2009 se posuzováním předmětu ochrany napadeného patentu a jeho porovnáním s namítanými dokumenty D1, D2 a D3 zabývá v rozsahu stran 4 až 7, přičemž hodnocení podmínky vynálezecké činnosti se týká poslední odstavce na str. 6 a první odstavce na str. 7 tohoto posudku. V těchto odstavcích je v zásadě pouze uvedeno, že namítané dokumenty vždy představují řešení, kdy je každé uživatelské rozhraní součástí jednoho počítače s vlastním mikroprocesorem, takže ze vzájemné kombinace namítaných dokumentů by průměrný odborník dospěl k závěru, že uživatelské rozhraní musí řešit jako počítač s vlastním procesorem a všemi potřebnými součástmi, nezbytnými pro činnost počítače.

S tímto stanoviskem se však žalovaný nemohl ztotožnit, neboť při posuzování podmínky vynálezecké činnosti vychází znalecký posudek z předpokladu, že odborník nemá v obecné rovině žádné odborné zkušenosti či dovednosti, a je tak schopen v zásadě pouze kombinovat v dané věci namítané dokumenty, aniž by dokázal učinit vlastní úsudek v širších souvislostech, zejména zohlednit požadavky na konkrétní uživatelské rozhraní sázkových terminálů a základní parametry a charakteristiky nabízených mikroprocesorů. Mimoto čtvrtý patentový nárok definuje uživatelské rozhraní v souladu s namítaným stavem techniky jako počítač, tato skutečnost je však ve znaleckém posudku č. 80-5/2009 zcela opomenuta.

Znalecký posudek č. 51/07/2004 Ing. L. K., CSc. se zabývá porovnáním řešení podle užitého vzoru CZ 13650, který byl odbočen z předmětné přihlášky vynálezu s řešením „Centrální loterijní systém s interaktivními video loterními terminály“, provozovaným společností Sazka a.s. Účelem znaleckého posudku je posouzení, zda porovnávaná řešení jsou shodná. Závěr posudku, že se jedná o principiálně shodná řešení, však není rozhodný, neboť „Centrální loterijní systém s interaktivními video loterními terminály“ není v dané věci mezi namítanými dokumenty.

Majitel patentu v rozkladu variantně požadoval ponechání napadeného patentu v platnosti v rozsahu původního čtvrtého (závislého) patentového nároku, v jehož úvodní části budou místo závislosti na prvním patentovém nároku doplněny některé technické znaky zapojení tak, aby takto zformulovaný, výše uvedený, samostatný patentový nárok obsahoval všechny nutné znaky systému samoobslužného sázkového terminálu.

Vzhledem k ustanovení § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 527/1990 Sb. bylo nutno se zabývat nejprve otázkou, zda majitelem navržený patentový nárok má oporu v původních nárocích či popisu napadeného patentu, resp. zda nejde nad rámec původního podání.

Majitelem navržený patentový nárok je zformulován tak, že ve své úvodní části obsahuje všechny znaky prvního patentového nároku a ve význakové části všechny znaky čtvrtého patentového nároku. Ačkoliv ve význakové části navrženého nároku je explicitně uvedeno, že počítač (G) je propojen s mikroprocesorem (A) sázkového terminálu, zatímco původní čtvrtý patentový nárok je možno interpretovat i tak, že s mikroprocesorem (A) je propojen mikroprocesor počítače (G), což odpovídá popisu patentu v posledním odstavci na str. 6, jde zřejmě o rozdíl, který se do rozsahu ochrany nepromítá. Navržený patentový nárok tedy podle názoru odvolacího orgánu specifikuje zapojení systému samoobslužného sázkového terminálu, které nejde nad rámec původního podání, neboť odpovídá zapojení podle prvního a čtvrtého patentového nároku napadeného patentu.

Za takové situace je ovšem zřejmé, že podmínka vynálezecké činnosti nemůže být ani u navrženého patentového nároku vzhledem ke kombinaci namítaných dokumentů D1 a D2 splněna, přičemž odůvodnění absence vynálezecké činnosti je nastíněno ve spojitosti s posuzováním podmínky vynálezecké činnosti čtvrtého (závislého) patentového nároku napadeného patentu.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 4. 12. 2009, jímž byl zamítnut jeho rozklad ze dne 3. 8. 2009 proti rozhodnutí Úřadu ze dne 1. 7. 2009 o zrušení patentu č. 299791 o názvu „Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu“.

Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné a byl jím zkrácen na svých právech tím, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval některými žalobcovými námitkami uvedenými v rozkladu, resp. že řádně neodůvodnil jejich odmítnutí.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 25. 6. 2010 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Soud ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 4. a 9. 4. 2013, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 75 soudního řádu správního a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení,

kteřé mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud zjistil, že veřejného jednání rozkladové komise se dne 12. 11. 2009 účastnili za majitele napadeného patentu P. K. a na základě substituční plné moci Ing. I. L.; navrhovatel se nedostavil. Majitel patentu setrval na obsahu svých dřívějších podání a mj. poukázal na rozdíl v uspořádání uživatelského rozhraní dle napadeného patentu a namítaného dokumentu D1, tj. na absenci ekvivalentu zařízení pro vklad hotovosti. Porovnáváná uživatelská rozhraní tvoří samostatnou část terminálu, tudíž jsou konstrukčně oddělena od ostatních součástí sázkového terminálu a umístěná mimo část s mikroprocesorem. Rozdíl v obou řešeních je dle majitele také v tom, že uživatelská rozhraní dle napadeného patentu (nároky 1 až 3) jsou ovládána toliko mikroprocesorem A, zatímco v D1 má každé uživatelské rozhraní procesor svůj.

Čtvrtý patentový nárok navrhoval vytvořit jako nezávislý s tím, že dochází ke změně počtu procesorů v datové cestě, což je rovněž uvedeno v rozkladu. Poukázal na rozdíl hardwarového propojení dle obr. 10 z dokumentu D1 a schématu 1 napadeného patentu. Trval na splnění kritéria vynálezecké činnosti pro patentové nároky 1 až 3, což dokládá znaleckým posudkem Ing. M., a že odvolací orgán se musí k tomuto posudku vyjádřit. Zpochybňoval argumentaci v druhém odstavci na str. 10 prvostupňového rozhodnutí s tím, že operuje s nejednotností pojmů uživatelského rozhraní. Podle majitele není ani kombinace dokumentů D1 a D2 relevantní, protože z nich není známo provedení podle čtvrtého patentového nároku. Nesouhlasil se ztotožněním bloku 4 přenosu dat z napadeného patentu s řešením podle obrázku 10 v namítaném dokumentu D1, protože mezi prvky přenosu dat je v D1 zařazen ovladač banku, obsahující dle majitele procesor, který nemá v napadeném patentu ekvivalent. Nesouhlasil ani se stanoviskem, že bloky 230, 232 a 234 představují ekvivalent bloku 4 v napadeném patentu. Uvedl, že počet procesorů v datové cestě za použití namítaných dokumentů i jejich kombinace bude vždy vyšší než v napadeném patentu.

Podle majitele obsahuje čtvrtý patentový nárok formální vadu spočívající v tom, že nezužuje rozsah ochrany prvního nároku, ale naopak ji rozšiřuje. Zdůraznil, že řešení dle napadeného patentu považuje za jednotné v rámci všech nároků a ani neshledal, že by upravený nezávislý čtvrtý patentový nárok snad šel nad rámec původního podání. Pro případ, že by nebyl čtvrtý nárok schopen ochrany a znamenalo by to, že patent by měl být zrušen i v rozsahu nároků 1 až 3, vzdal se majitel čtvrtého nároku ať závislého či nezávislého.

Soud se nejprve zabýval žalobní námitkou týkající se složení rozkladových komisí a neshledal porušení procesních předpisů v neprospěch žalobce. Zjistil, že první rozkladová komise, která nepřipravovala rozhodnutí, byla ve složení, které odpovídalo dřívější organizační struktuře Úřadu, kdy byl jeden odvolací odbor a z jeho pracovníků byly ad hoc jmenovány tříčlenné rozkladové komise. Ode dne 1. 9. 2009 došlo k organizační změně Úřadu (Příkaz č. 20), když byly jmenovány tři odvolací senáty, z nichž jsou posléze jmenováni členové komise. Vzhledem k tomu, že se právní člen dříve jmenované rozkladové komise stal předsedou senátu pro ochranné známky, nadále již nemohl být právním členem v jiném senátě. Předsedou konkrétní rozkladové komise je pak vždy předseda příslušného senátu, z něhož byla komise vybrána. Referentem komise byl v obou rozkladových komicích Ing. M., který prováděl všechny přípravné práce před svoláním ústního jednání, které již probíhalo před nově jmenovanou rozkladovou komisí, a který posléze připravil návrh rozhodnutí předsedy o rozkladu.

Podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 527/1990 Sb. Úřad patent zruší, zjistí-li se dodatečně, že vynález nesplňoval podmínky patentovatelnosti.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2012, čj. 5 As 11/2011-187 při posuzování novosti vynálezu ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb. není pro závěr, že jednotlivé patentové nároky jsou stavem techniky (§ 5 odst. 3 téhož zákona), třeba, aby byly formulovány zcela obdobně jako v dokumentu, jemuž svědčí starší právo přednosti. Rozhodující naopak je, zda tento dokument obsahuje, ať již explicitně nebo implicitně, každý z podstatných znaků nároků obsažených v posuzovaném vynálezu. V řízení o zrušení patentu je předmětem posouzení správního orgánu vždy napadený patent. Jestliže jsou důvody pro zrušení patentu uvedené v § 23 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb. naplněny jen u některých patentových nároků, zruší správní orgán v souladu s § 23 odst. 2 zákona č. 527/1990 Sb. a zlepšovacích návrzích patent pouze částečně, přičemž se částečné zrušení patentu provádí změnou jeho nároků, popisu nebo výkresů. Majitel napadeného patentu je oprávněn takovou změnu patentu spočívající v zúžení předmětu patentové ochrany sám navrhnout a nové upravené znění patentu, které nesmí překročit rozsah původní přihlášky vynálezu, formulovat. Tímto postupem se ovšem nevytváří nový předmět zrušovacího řízení, podmínkou takové změny patentu je vždy nejprve to, aby některý z původních patentových nároků z hlediska důvodů pro zrušení patentu obstál.

Městský soud v Praze potom v tomto řízení postupoval v intencích citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 téhož zákona se patenty udělují na vynálezy, které jsou nové, jsou výsledkem vynálezecké činnosti a jsou průmyslově využitelné.

Podle ustanovení § 5 odst. 1 citovaného zákona je vynález nový, není-li součástí stavu techniky.

Podle ustanovení § 5 odst. 2 citovaného zákona je stavem techniky vše, k čemu byl přede dnem, od něhož přísluší přihlašovatelů právo přednosti, umožněn přístup veřejnosti písemně, ústně, využíváním nebo jiným způsobem.

Podle ustanovení § 6 odst. 1 téhož zákona je vynález výsledkem vynálezecké činnosti, jestliže pro odborníka nevyplývá zřejmým způsobem ze stavu techniky.

Při hodnocení podmínky vynálezecké činnosti musel Městský soud v Praze přisvědčit názoru žalovaného, podle něhož je nutno vycházet ze znění prvního patentového nároku napadeného patentu, kde se uvádí, že s mikroprocesorem (A) je propojeno alespoň jedno uživatelské rozhraní (C), které tvoří samostatnou část uživatelského terminálu. Napadený patent tedy zahrnuje i propojení jednoho uživatelského rozhraní samoobslužného sázkového terminálu s mikroprocesorem (A), který je přes komunikační síť propojen s centrálou (6) sázkové společnosti. Taková konfigurace však v zásadě odpovídá řešení známému z namítaného dokumentu D2, v němž je mikroprocesor vzdáleného počítače, opatřeného uživatelským rozhraním, propojen přes komunikační síť s hlavním počítačem herny. Odborník, seznámený s namítanými dokumenty D1 a D2 by tedy na základě požadovaných vlastností samoobslužného sázkového terminálu, na základě informací zřejmých z uvedených

dvou namítaných dokumentů a z pracovních a kapacitních charakteristik mikroprocesoru zvolil buď zapojení s jediným mikroprocesorem, jak je tomu v namítaném dokumentu D2, nebo by dalšími mikroprocesory opatřil i samoobslužné sázkové terminály, jak vyplývá z obr. 1 namítaného dokumentu D1. Taková volba je zřejmá, neboť je výsledkem rutinní úvahy odborníka, nikoliv výsledkem vynálezecké činnosti. Soud s takovýmto závěrem musel souhlasit.

Napadené rozhodnutí je založeno na závěru správního orgánu prvního stupně, že předmět nezávislého patentového nároku 1 a na něm závislých nároků 2 až 4 není výsledkem vynálezecké činnosti, neboť zřejmým způsobem vyplývá z obsahu dokumentů D1 a D2. V inkriminované věci tedy nebylo nutno nic vynalézat - chybí tedy prvek vynálezecké činnosti.

Pojem „vynálezecká činnost“ není neurčitým právním pojmem, jak se snažil žalobce přesvědčit soud, neboť je definován v § 6 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb.: Vynález je výsledkem vynálezecké činnosti, jestliže pro odborníka nevyplývá zřejmým způsobem ze stavu techniky. To, co pro odborníka vyplývá ze stavu techniky, tedy není vynálezecká činnost, a naopak, vynálezecká činnost je když je pro vytvoření vynálezu nutno udělat něco víc, než jen se podívat na to, co zřejmým způsobem vyplývá ze stavu techniky. A v projednávané věci pak žalovaný tvrdí, že stav techniky byl znám – viz D1 a D2 a odborníkovi stačilo se na něj jen podívat, aby mu to došlo. Byť bylo pak nutno zkoumat, kolik se toho má dávat a kdy a jak, tak to už bylo jen předmětem rutinního ověřování, nikoliv vynalézání.

Městský soud v Praze se ztotožnil se závěry žalovaného správního orgánu, že v popisu dosavadního stavu techniky napadeného patentu se jako nejbližší stav techniky uvádějí namítané dokumenty D1 a D2. Pokud jde o obvyklý postup při rozhodování o vynálezecké činnosti, Městský soud v Praze uvádí, že vynález musí být posuzován v celku v komplexu všech svých znaků a nelze tedy postupovat tzv. mozaikovou námitkou, kdy se z mnoha důkladů vyberou jednotlivé znaky posuzovaného vynálezu a následně se dovozuje, že jednotlivé znaky jsou známé nebo zřejmé a se závěrem, že i předmět vynálezu byl proto stejný. Pokud žalovaný zrušil předmětný patent pro tvrzený nedostatek vynálezecké činnosti, učinil tak na podkladě tří shora citovaných důkazních prostředků předložených samotným žalobcem, vyložil, jaký skutečný byl v předmětné době známý stav techniky a zda tedy předmět vynálezu překročil rámec pouhé obecné dovednosti nebo nikoliv. Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že správní úvahy žalovaného, na nichž stojí napadené rozhodnutí, jsou logické, vyplývají z podkladů rozhodnutí, jsou konkrétně a řádně zdůvodněné a nejdou nad rámec ustálené rozhodovací praxe.

Pokud žalobce uvádí, že žalovaný se nezabýval argumenty a důkazy žalobce o odlišnostech mezi řešením chráněným patentem a řešením popsáním v dokumentu předloženém navrhovatelem a předložené důkazy (znalecký posudek) hodnotil až ve druhém stupni řízení a žalobce tedy již nemohl podat řádný opravný prostředek, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Z rozhodnutí orgánu prvního stupně ze dne 1. 7. 2009 (viz str. 12) zřetelně vyplývá, že znalecký posudek Ing. D. M. č. 80-5/2009, předložený žalobcem správnímu orgánu prvního stupně, byl hodnocen již tímto orgánem. Žalobce se mohl proti tomuto hodnocení vyjádřit ve svém rozkladu. Městský soud v Praze musel proto dospět k závěru, že nebyla tedy porušena zásada dvouinstančnosti řízení. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jakož i žalovaného, obsahují náležitosti ve smyslu

ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, tj. jsou v nich uvedeny důvody výroku a rovněž i to, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníků.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že v části napadeného patentu „Popis dosavadního stavu techniky“ jsou zmíněny jak komunikační sítě uzavřené, tak otevřené, například internet. V popisu napadeného patentu a v patentových nárocích je však komunikační síť uvedena obecně, takže chráněné řešení zahrnuje jak uzavřenou, tak otevřenou komunikační síť, tedy i internet. Žalovaný konstatoval, že závěr o zřejmosti chráněného řešení není ve shodě se stanoviskem znaleckého posudku č. 80-5/2009 Ing. D. M., který se posuzováním předmětu ochrany napadeného patentu a jeho porovnáním s namítanými dokumenty D1, D2 a D3 zabývá v rozsahu stran 4 až 7, přičemž hodnocení podmínky vynálezecké činnosti se týká poslední odstavce na str. 6 a první odstavce na str. 7 tohoto posudku.

Ze znaleckého posudku č. 80-5/2009 Ing. D. M. ze dne 20. 4. 2009 soud potom zjistil, že znalec sice pod bodem 3.4 uvedl, že řešení dle patentu 299 791 je nové a je výsledkem vynálezecké činnosti, přičemž je průmyslově využitelné. Je nové vůči řešení podle patentu US 6 783 456, je výsledkem vynálezecké činnosti, protože nevyplývá pro odborníka zřejmým způsobem ze stavu techniky, a je průmyslově využitelné. Pod bodem 3. 5. konstatoval totéž ve vztahu k patentu EP 1 199 690. Identické závěry jsou obsaženy pod bodem 3.6 ve vztahu k patentu WO 0067215. Totéž je potom obsaženo i bodu 4. Rekapitulace. V zásadě je v posudku tedy pouze uvedeno, že namítané dokumenty vždy představují řešení, kdy je každé uživatelské rozhraní součástí jednoho počítače s vlastním mikroprocesorem, takže ze vzájemné kombinace namítaných dokumentů by průměrný odborník dospěl k závěru, že uživatelské rozhraní musí řešit jako počítač s vlastním procesorem a všemi potřebnými součástmi, nezbytnými pro činnost počítače. Městský soud v Praze se z uvedených důvodů musel přiklonit k závěrům žalovaného, že znalecký posudek č. 80-5/2009 řádným a dostatečným způsobem nedokládá, že napadený patent je výsledkem vynálezecké činnosti.

Pokud žalobce uvádí, že žalovaný porušil princip rovnosti účastníků řízení podle ustanovení § 7 odst. 1 správního řádu tím, že na rozdíl od tvrzení osoby zúčastněné/navrhovatele, nezkoumal žalobcovy argumenty, jež se týkají novosti technického řešení, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Z rozhodnutí žalovaného (viz str. 14) zřetelně vyplývá, že při zkoumání podmínky novosti byl vzat v úvahu citovaný znalecký posudek č. 80-5/2009, předložený žalobcem.

Pokud žalobce namítal, že žalovaný překročil meze správního uvážení vyjádřené v ustanovení § 2 odst. 2 správního řádu tím, že při odůvodnění svého rozhodnutí zmínil všechny jemu známé skutečnosti a rozhodné okolnosti, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Zásada správního uvážení se týká výkladu neurčitých právních pojmů, příp. aplikace zákona v rámci stanoveného rozmezí a nikoli rozsahu odůvodnění. Žalobce ve své žalobě rovněž napadá rozsah přezkoumávaného rozhodnutí a uvádí, že odvolací orgán přehodnotil i svůj „původně správný“ a rozkladem nenapadený závěr, přestože prvostupňové rozhodnutí lze přezkoumávat pouze v rozsahu námitek vznesených žalobcem v rozkladu. V této věci žalovaný konstatuje, že rozkladem byl napaden výrok o zrušení patentu č. 299 791, bylo tedy třeba přezkoumat veškeré dílčí závěry, jež byly důvodem pro vydání rozhodnutí o zrušení patentu, neboť se jedná o „spojité nádoby“, jež nelze oddělit, aniž by to mělo vliv na konečný výrok.

Pokud žalobce namítal narušení principu právní jistoty, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou a přisvědčit vyjádření žalovaného, že vynález a užitný vzor jsou rozdílné právní instituty a nelze tedy s jistotou očekávat, že osudy řízení o užitném vzoru a řízení o vynálezu (jež jsou na sobě nezávislé) budou po procesní stránce identické.

Pokud žalobce namítal, že mu žalovaný znemožnil uplatnit svá práva a oprávněné zájmy tím, že mu krátil lhůty pro vyjádření se k návrhu, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Lhůta stanovená pro vyjádření se k podanému návrhu je lhůtou referentskou, tj. stanovuje se ad hoc dle uvážení správního orgánu vzhledem k okolnostem konkrétního případu. V inkriminované věci byly majiteli napadeného vynálezu známy veškeré předložené doklady již z předchozího správního řízení a lhůta stanovená správním orgánem byla vzhledem k požadavku efektivy a rychlosti správního řízení shledána jako dostačující a přiměřená. Skutečnost, že v metodických pokynech Úřadu průmyslového vlastnictví je uvedeno, že přiměřenou lhůtou je lhůta „zpravidla dvouměsíční“, neznámá, že tato lhůta musí být stanovena vždy a bezvýjimečně. Ke krácení lhůty a tedy i práv žalobce by bylo došlo, pokud by bylo vydáno rozhodnutí před uběhnutím stanovené lhůty. K tomu však nedošlo. Naopak byla lhůta na žádost žalobce a po zhodnocení důvodů uvedených v žádosti prodloužena. Žalobce tuto námitku uplatnil již ve svém rozkladu, kde ji prezentoval jako protiprávní snahu Úřadu vyhovět jednostranně podateli návrhu na zrušení při nerespektování práv majitele chráněného technického řešení. Nicméně žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí s touto námitkou řádně vypořádal, když konstatoval, že ve veřejně přístupném materiálu „Metodické pokyny pro řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví“ v části G1, která se týká sporných řízení ve věci patentů a užitných a průmyslových vzorů, se uvádí, že lhůta, stanovená majiteli patentu k vyjádření k návrhu na zrušení, je „zpravidla dvouměsíční“, a ze závažných důvodů a s přihlédnutím ke složitosti případu může být na žádost prodloužena. Z formulace „zpravidla dvouměsíční“ vyplývá, že není vyloučena ani kratší či delší lhůta, například jednoměsíční či tříměsíční. Z obsahu předmětného spisu bylo také zjištěno, že tuto lhůtu příslušný pracovník prodloužil, takže majitel měl na vyjádření k návrhu na zrušení dva měsíce, tedy dvouměsíční, zpravidla stanovenou lhůtu v podobných věcech. Městský soud v Praze proto v inkriminované věci nemohl shledat porušení procesních předpisů.

V inkriminované věci je nesporné, že vynález žalobce splňuje podmínku novosti, ale k patentovatelnosti vynálezu je splnění této první podmínky nedostatečné, je zapotřebí i splnění dalších dvou podmínek, přičemž splnění podmínky vynálezecké činnosti nebylo splněno (*conditio sine qua non*).

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a *contrario*, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. dubna 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová